ఓం తత్సత్.

శ్రీగురుభ్యోనమః

శ్రీమత్పరమానంద చరణారవింద మరంద...

కృతరోలంబాయమానచిత్తులగు సద్గురువరప్రసాద

సంజాత వాగ్వైఖరీ విలాసుడును వెల్లంకులాన్వయ

కోటయాభిదాన పిచ్చమాంబాగర్భ సంభూతుడును

నూజవీటిపురనివాసుడును నగు

పోతనబోయిన వెంకయచే వచింపబడిన

తత్త్వార్థప్రబోధిని అను నామాంతరముగల

ఆనందసుధాలహరి.

ఇది

శ్రీమదచలపరిపూర్ణులును సద్గురువర్యులును నగు

కంతేటి వీరయ్యగారిచే సరిచూడబడి

నూజవీడు,

శిరుపూరి వెంకటాద్రిగారి

శ్రీగౌరీముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి

ఏతద్గ్రంథకర్తచే ప్రకటింపబడియె.

1917.

శ్రీగురుభ్యోనమః.

ఆనందసుధాలహరి.

ఉ. శ్రీగురుపాదపద్మములు చేరిభజించెడివారికెప్పుడున్
రాగముద్వేషమున్ భ్రమయు రాజసవృత్తులడంగితత్కృపా
సాగరవీచికావృతుల చక్కఁగనొగ్గికృతార్థులౌదురా
చాగమవేత్తలాడపనియద్భుతమౌనది యందగోరి దు
ర్యోగముబాసిసత్యపద యుగ్మమునమ్మితరింపగంటినే
నోఘనతేజనిత్యవిభవోజ్జ్వలవీరగురో కృపానిధే.

దసరాపద్యములమాదిరి, నవరోజు - ఆది.

1. శ్రీహరినెప్పుడు చిత్తములోపలచింతసేయుమన్న।
నీపకగురుచింతజేరుమన్న। దుర్గుణములుదొలగిపోవునన్న।
పాపంబులుబాసిపోవునన్న। యీధారుణిలోపలదైవముయా
త్మారాముడెగనుమన్న। నీపాపముచెండివేయునన్నా॥ శ్రీ॥

2. యిలపైదాసులనేలువానియెడ పాలుమాలకండి।
మీలోపలచాలగదరచండి। యీజగముకు మూలమతడుసుండీ।
భక్తజనలోలుడతడనండి॥ యీకాలునాలయముజేరకసద్గురు।
కీలునుదెలియండి। మేలుమేలిదియెమీకుసుండి॥ శ్రీ॥

3. ధరణిలోనతలిదండ్రిదాతగురుడనుచు దెలియుమన్న।
తదితరమునెన్నబోకుమన్న। నీహృదయముదరచిచూడుమన్న।
నీకెందునకొరతరాయడన్న॥ నీకరములుమోడ్చియుసతతము
సద్గురు। స్మరణసల్పుమన్న। నీవుకడతేరెదవోయన్నా॥ శ్రీ॥

4. దేహములోపలదేవునిదెలియను సాహసించుమన్న।
యీమోహముమోసపుచ్చునన్న। నీయూహనుగుతుని మరువకు
న్న। యీసోహమెదిక్కుకమనకన్న॥ నీద్రోహములన్నియుదొల
గుటకివమేత్రోవదెలియుమన్న।నీమదిలోనహముబిడువుమన్నా

5. అరిషడ్వర్గములణచియాత్మనే మారకుండుమన్న। ॥శ్రీ॥
నిరతమానందమదేనన్న। నరయనాసాధ్యమదేనన్న।
కోరిగురునడిగిదెలియుమన్న॥ సారెసారెకునివారిమధ్యగల
దారిజూడుమన్న। దారిదేము క్తిగనుటకన్నా॥ శ్రీహరి॥
. మీరియవస్త్రాత్రయసాక్షియై యాత్మనుచు దెలియుమన్న।
నీవాస్థితిబొందగోరుమన్న। భారమనిభయపడవలదన్న।
వేరుగానెంచిచూడరన్న॥ వారివీఁబోధలవిడిమోక్షముదారి
గానరన్న। యీతీరునదీక్షబూనుమన్నా। ॥శ్రీ॥
7. యీనుణములనూడింటి కవ్వలవిశేషమెరుగుమన్న।
సర్వగుణదోషరహితమన్న। భక్తజనభాషలువినుమన్న।
అరయనవిశేషమిదియెనన్న॥ వేషభాషలునులేనిసుజనులకు
భూషణమిదియన్న। మదినిదుర్వాసనవిడుమన్నా॥ ॥శ్రీ॥
8. పంచభూతములమంచిగాను మది నెంచిచూడుమన్న।
అందుపై మించివెల్గునన్న। బుధులుబోధించునదదేయన్న।
దేశకులపంచజేరుమన్న॥ నీకించద్గుణములడంచియాత్మ
సేవించుచుండుమన్న। అంతనీసంచితములుసున్నా॥ ॥శ్రీ॥
9. గాత్రములోపలనేత్రమధ్యమున సూత్రమెరుగుమన్న।
అంతతాపత్రయమిడునన్న। హృదియుపావిత్రంబగునన్న।
అరశితన్మాత్రలణచరన్న॥ యీధాత్రిలోనయాసూత్రముగన
సత్పాత్రులనడుగన్న। ఆపైగలచిత్రముగనుమన్నా॥ ॥శ్రీ॥
10. మేటియైనకంతేటివిరగురు సూటితెలియుమన్న।
నాటిపారబాటుబాపునన్న। మూటికిత్రికూటమందరన్న।
మూటిపై చోటుదెలియుమన్న॥ ధాటిగానుము య్యేటిగడచితను
మీటుజెరుగుమన్న। యిదియెఘనబాటదెలియుమన్నా॥ ॥శ్రీ॥
11. పొంకమైనపరతత్వము దెలియాటంకమువలదన్న।
నీలోనోంకారముగనుమన్న। మదినిసంకోశమిడువుమన్న।
గురునిపదపంకజమెరుగన్న॥ నీశంకవిడచిపోతానబోయిన
వంకయనడుగన్న। ముందునహంకారమిడువుమన్నా॥ ॥శ్రీ॥

ఆనందసుధాలహరి.

కీర్తన. కన్నడ—రూపకము.

1. నిన్నెనమ్మియున్నా। పన్నగశయనా శ్రీరామ॥ ని॥
మన్ననాతో బ్రోచెదవని। నిన్నె సదా వేడుచుంటి।
కన్నడజాయాకవేగ। గావుము జగదీశయీశ॥ నిన్నె॥
2. యీషణముల బాపివేగ। ద్వేషము లేకుండ సర్వ।
దోషరహిత నాదోషము। నాశన మొనరించు దేవ॥ నిన్నె॥
3. సంచితముల ద్రుంచి వేగ। మంచితో బ్రోవ జాపియునా।
కించలెల్ల బాపి సమంచితముగ ననుబ్రోవు రామ॥ నిన్నె॥
4. మూడులోకముల నెల్ల। నాడించెడి పరమాత్మ।
యేడజూడ నేడునీ। జాడదొరక దేమిసేతు॥ నిన్నె॥
5. పంచషింశతతుల నెల్ల। ధ్వంసముగావించియునా।
సంశయముల బాపయు। నిస్సంశయునిగ జేయు రామ॥ నిన్నె॥
6. జారచోరగుణములెల్ల। బారదోలె ఘోరవునీవని।
మారజనక నిను నే యే। మారక స్మరియించుచుంటి॥ నిన్నె॥
7. వీరగురుస్వరూపుడవై॥ వెంకయాఖ్యుని మొరాలిని।
పరమాత్మ నీలోనన్ను జేర్చెదవంచూనుచాల॥ నిన్నె॥

నవరోజు—రూపకం.

1. శంకలేల మమ్ము బ్రోవుము। శరణను హేశా।
యింకా నీకన్నను దిక్కెవ్వరు యీశా॥
పంకజాతనాధాగ్నిశ। శాంకనేత్ర నేను నీదు
కింకరుడను యుత్తరినా। సంకటములు బాపుము శివ॥ శంక॥
2. ఫాలనేత్ర హిమగిరిజా। బాలకళాత్రా।
కాలాంతకా కాలకంఠా। కమలజపూత్రా।
లీలామునిజనకుల పరిపాలాఘనశీల।
నన్నేలమేల మేలయిపుడు। హాలాహలహర హరహర॥ శంక॥
3. కందర్పశరీరనాశ। ఘనగిరివాసా। దందశూకహారాహాఘ।
దళితగిరీశా॥ కుందనగిరిచాపత్రిపుర। సుందరి మోహానరూప।
నందిఘోటవెంకయనిటు। నాదరించుమిచ్చోటా॥ శంక॥

తత్త్వార్థప్రబోధిని.

కీర్తన. పూరీ—ఆట.

యెంతపాపపుజాతిజన్మము। యీధరణిలోనా దెంత॥ పా॥
యెంతపాపపుజాతిజన్మము। సంతతముగురుసేవజేయక।
చింతనొందూచూనుమరినీ। చెంతజేరిభజింపనైతిని॥ యెం॥

1. సంతకూటములోనజిక్కితీ। సతతంబుసాధులజెంతజేరలేక
పోయితీ। సతులతోటిరతులమరగి। వెతలునొందుచునుంటిగాని
సతతమునునినుదలచనైతినిస్వామినా। గతియేమియిపుడిక॥ యెం॥

2. పాపపుణ్యములకునులోనైతీ। పరమార్థమునకుపాటుబడకను
పాలుమాలితీ॥ ఆపాజ్యోతైవెల్గుచుండే।
యాత్మరామునిజూపెగురునీ। తేపతేపకునామనంబున।
జ్ఞాపకముచెయలేకచెడితిని॥ యెం॥

3. కామక్రోధములుడుగనైతీనీ। కడతేరెమార్గముగానలేకను।
కష్టపడితీనీ॥ పామరత్వముచేజరింపుచు। పరమహంసైక్యము
నెరుంగకనియమనిష్ఠలలోనజిక్కి।నిన్నుకన్నులగాననైతిని॥ యెం

4. ఆలిసుతులనుజూచిభ్రమసితీ। కలకాలమునువట్ట్యాశలోనేనంటి
తిరిగితీ॥ జాలమూజేయూచునేను। కాలమెల్లాగడపివృధగా।
మేలుగానాలేకతుదకు। కాలునీపాలైతినయయో॥ యెం॥

5. నిక్కమేదోతెలియనైతీనీ! నిఖిలంబునీవనినిశ్చయంబుగనమ్మ
నైతిని॥ దుఃఖసాగరమునమునింగి। దుర్మదాంధాకారముననును।
గ్రక్కుననుకడతేరెమార్గము। గానలేకనుచెడితినయయో॥ యెం

6. పరముజేరేమరుగుదెలియకను। సద్గురునిమనమున।
స్థిరముగాస్మరియించనేరకను। మరువకనుశ్రీవీరయార్యుల।
చరణములమదినమ్మినేను। సరగుననుపూజించకను।
దుశ్చరితములపాలైతినయయో॥ యెం॥

7. మూడుగుణములువిడువనైతీనీ। మూడింటికవ్వల।
మూలమేదోతెలియనైతీనీ॥ మూడుమూడూగడువలేకను।
మోహనాంగులపొందుగోరుచు। మోసపోయీతనుచు
వెంకటదాసు। డిటుమొరబెట్టుచుండెను॥ యెం॥

తత్వము. ఆనందభైరవి—అట.

1. దాసోహమిదుగో గురువర్యా నా। దోసములను బాపుమార్యా॥
దాసులకు యే కాలముననే। దోసములు రావనుచు తావక।
శేషమిచ్చివి శేషమిదియని। శేషభూతిని జేయుమిక నా॥ దాసో॥

2. పాపాలలో పాలనయ్యా। నున్న। రూపే వ్యాపకమాయెనయ్యా॥
రూపరూపములో నబయలున। తేప తేపకు జూచుచుండిన।
ఆపా జ్యోతులస్ఫటిక తేజము। చూపవా పైని నమ్మితిని నా॥ దా॥

3. హంసోహమిదియని తెల్పి। నాసంశయమును దీర్చి నిల్పి॥
హంసయందు మనసు గల్పియు। హింసలను దొలగించుకొనపర।
హంసలై యుండెదరటన్నను। సంశయము విడిపోయెనిక నా॥ దా॥

4. నామరూపము లేకయున్నా। దాని। నాశికాగ్రమునందు గన్నా॥
పామరులు మిము కోరిననునా। పామరత్వము బాపియూవల।
రామనామము దెల్పి పారం। ధామమును జూపించితిరి నా॥ దా॥

5. దరిజేర్చవయ్యా గురురాయా। పరమగురుడావని నిను నమ్మితయ్యా॥
స్థిరత పోతన బోయిన వెంకయ। నిరతమును శ్రీవీర గురువరు।
చరణవారిరుహములకు నుతిన। శిరము జేర్చి నుతింపుచుండెను॥ దా।

తత్వము. నాదనామక్రియ—ఏకతాళం.

1. కోరి సద్గురుని సన్నిధి పరముకు। దారిగంటి నిరభరన్నా।
సారె సారెకును హంసోహంబని। సంశయరహితంబై యున్నా॥ కో॥

2. కుడియెడములలో నడిసుషుమ్న మున। కూడియున్న దిరభరన్నా।
యెడబాయక నీచరాచరములకు। నేకసూత్రమదిగనుగొన్నా॥ కో॥

3. అంటియంటకను అన్నియుతానై। జంటబాయకుండోరన్నా।
కంటికి మింటికి రెంటికి యవ్వల। యొంటిగనున్న దివినుమన్నా॥ కో॥

4. మోసపోకమూడాశలు మొదటికి కోశి వేయవలెరోరన్నా।
నాశికాగ్రమున యీశుని గనుగొని। రాశిజేయవలెరోరన్నా॥ కో॥

5. కామాంధుడవై నియమనిష్టలను। పామరమున జేయకుమన్నా।
యేమారక నాసామి యితండని। సామగానము విను మన్నా॥ కో॥

6. అందనియిందనిసం దేహంబులు। పొందగనేటికిరోరన్నా।
ముందుగగురుపదమందుమానసము।పొందించినజగములుసున్నా॥
7. రేపుమాపనకవీరయార్యులను। పాపినినమ్మితినోరన్నా। [కో॥
చూపులకవ్వలరూపువెంకయై। వ్యాపించుటనిశ్చయమన్నా॥కో

తత్వము. దర్బారు—ఆట.

1. దాసవరులారావినండీ। నాకే। దోసమున్నమన్నించండీ॥
దాసులకుయేకాలమునయే। దోసములులేవనుచుసద్గురు।
శేషమిడుటవిశేషమదిసవి। సేషినైకడతేరితికనో॥ దా॥
2. పాపాలలోపాలనేడా। కను। చూపునిల్పిచూడచూడ॥
వ్యాపకముగనులోనుబయలై। వెలుగులకువెలుగయ్యె ...।
యాపజ్యోతీసంటిగంటిని। తేపతేపకుతన్మయుడనై॥ దా॥
3. హంసోహమిదియానిదెలసీ। మానో। సంశాయాముదీరినిలచీ॥
హంసయేసర్వాంతరాత్ముడు। హింసలనుదొలగించుసత్యము।
వంశపావనుడగుచునుండిన। వంశధరుశేవింపుచుంటిని॥ దా॥
4. నామారూపములేకయున్నా। దాని। నాశీకాగ్రముసంముగన్నా
సామిసద్గురురాయునిజపద। తామరసములుగొలచియలసీ।
రామయుమునై వెల్గుపారం। ధామమాత్మారామునైతిని॥ దా॥
5. దరిజేరగంటిమీకరుణా। మీకు। దాసూడసద్గుణభరణా॥
యరమరేమియులేదుయిదియే। స్థిరపథంబనివీరయార్యులు।
పరమగోప్యమువెంకయకునిటు।మరుగుదెల్పినమరువకుంటిని॥దా

తత్వము. శంకరాభరణం.

1. యంతవారలెంతవారలేసదయులౌ మాగురులెంతవారలెంత
వారలే। యంతవారలౌరవారి। చెంతజేరుభక్తులాకు।
చింతబాపివింతగహృద। యాంతమందించుమాగురులెంత॥
2. అంధకారమెడలదోసియు। యాపైభక్తాభ్బృందములతో।
పొందుజేసియు॥ ముందుదేహిదేహములకు। సంధియిదియటంచు
మాకు। అందముగనుదెల్పియా। సందమయునిజేయుమాగురు॥

3. సాధనములునాల్గుదెల్పియు। యాపైనియాత్మ। బోధజేసి గాధదీర్చియు॥ ముదముతోచాతుర్విధముల। వదలకసేవింపుమను నుచు। విధియతివేదార్థములను। సదమలమతిదెల్పుమాగురు॥ లెం

4. అజ్ఞానారణ్యమునుంచి। దొలగించిమమ్ము। సుజ్ఞానాసుగతిని గూర్చి॥ ఆజ్ఞలోనసమరనిల్పి। సౌజ్ఞజేసిసారెసారెకు। ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మమనియె। దీక్షప్తినునుచుమాగురు॥ లెంత॥

5. దేహభ్రాంతులెల్లబాపియు। యామీదనుగల। దేహిమర్మమెల్ల దెల్పియు॥ యూహాపోహాలమరజేసి। సోహంభావమందునిల్పి। మోహాసూన్యమైననీవె। యహంబ్రహ్మమనెడిమాగురు॥ లెం॥

6. కాయముల్లైదింటిమర్మము। సద్గురునివలన। మాయగానునెరుగ ధర్మము॥ రేయుబగలులేకనున్న। హాయిదంచుపాయమునను। అయమాత్మబ్రహ్మమూను।స్వాయముగానుజూపుమాగురు॥ లెం

7. సుప్తిరజితభ్రమనుదీసియు। ఆవెనుకయాత్మ। జ్ఞప్తిదెలపి సత్తుజేసియు॥ యిత్తరినిదిగనుమటంచు। తత్తరలనుతరుగుపరచి। మొత్తమిదేజగమునకని। తత్వమసిత్వమనుమాగురు॥ లెం॥

8. సంకటములుసమసిపోయెను। బ్రంహైక్యముకా। టంకమేమి లేనిదాయెను॥ పొంకముతోశ్రీవీరగురువ। దాంకమెపోతాన బోయిన। వెంకయాఖ్యశంకలన్ని। గ్రంకజేసెనారమాగురు॥ లెం

తత్వము. ముఖారి—ఆట.

1. పూనీసద్గురుసేవజేసీనవారికి। జననమరణములేదికా॥ జననమరణప్రవాహములోబడి। మునిగితేలుచునుండనేటికి। యనయమునుశ్రీగురుపదంబులు। మనమునసుపూజించుడికనూ॥

2. పంచాక్షరిమంత్రపఠనపరులకుయిక। సంచితాములు [పూనీ॥ లేవటా॥ పంచతనువులుపంచవస్తులు। పంచకోశప్రపంచవృత్తుల మించియవ్వలగల్గుదానిని। గాంచుమనిబోధించినారు॥ పూనీ॥

3. పాపాలలోపాలదీపించుచున్నట్టి। యాపజ్యోతులకవ్వలా॥ వ్యాపకంబైలోనుబయలున। వెలుగులకువెలుగైవెలింగెడి। యాపరాత్పరుగాంచినీలో। యనయమునుసేవించుమనిరీ॥ పూ॥

4. ఏకాక్షరంబానెయల్లాటేనుగనెక్కి। యెరుకాపా త్రిడమానికి॥
యేకమైనిరుపాధికంబై। యెరుకమరపులు లేనిబయలును।
జోకతో సేవించుమనిగురు। చూచనిడికట తేర్చినారు॥ పూ॥

5. హంసాభావము దెల్పియొక్కామయ్యేడిచోటు। యమ్మృతమాను
చు దెల్పిరీ॥ సంశయింపను వంకయాయని। శబ్దరహితముకనుల
జూపియు।హింసనీకిక లేదటంచును।వీరయార్యులు దల్పినారు పూ

తత్వము ధన్యాశి—ఆట.

1. మరువనే। గురుచరణములనే మరువనే॥
మరువనే శ్రీవీరగురువరు। చరణములు నెమ్మనమునందున।
సరగుననునా శిరముపై తన। కరము జేర్చిటు సాజ్ఞ జేసెను॥ మరు॥

2. సోహమే। యెరుకాయెనిదిగన। మోహమే॥
సోహముకు షోడశవికారా। సూత్రమే మంతార్థమనుచును।
యూహకల్లగజేసితనపై। మోహమెడలగ జేసెనికనే॥ మరు॥

3. కంటినే సద్గురునికృప। గనుగొంటినే॥
కంటినే గురుకృపాదృష్టిని। కంటిమింటికి కెంటికవ్వల
అంటియంటకసచలమైతా। వంటిగానే యున్నవాని॥ మరు॥

4. బాసెనే। కర్మత్రయంబెడ జేసెనే॥
డాశిపోతనబోయిన వంకట। దాసపరమార్థంబిదేసని।
దోసరహితంబైనబయలును। జూచిహంసైక్యపరుడగుమనె॥మ॥

తత్వము. పున్నాగ—ఆట.

యెరుగరయ్యా దేవుని యెరుగరయ్యా। అజ్ఞానులెప్పుడు॥ యె॥
యెరుగరయ్యా దేవునెప్పుడు। వేదశాస్త్రపురాణవాదులు।
గురుముఖంబున గురుతుగనకను। కుజనులై తిరుగుచును నిజమును॥

1. వాశిగాపరమనెడిమాటను। లేశమైనను దెలియకనుమది [యె॥
ఈషణత్రయబద్ధులై విర। వీగువారలు యెన్నటికి మది॥ నె॥

2. గురునిపాదసరోజములెప్పట్। సరణియంతర్వేదినిదుకొని।
మరువకనుస్మరియించుచుటే।పరమనుచుమనమున పాటుబడకను॥యె

3. ఆత్మారాముని కర్పితంబని। యఖిలకర్మలు జేయుచుండుము।
యాత్మారామునికంట దెప్పడు। యనుభవించకతీరదనిమీ॥ రె॥

4. ఆశజేతనె జన్మకర్మలు। యార్జించుటమూలమాయెను।
ఆశలుమగుటెము క్తిపథమని। యార్యులగుపీరగురు వాక్యము॥ యె॥

5. వేరుశాయకసర్వమునుతెన। తీరుగాపరికింపుమనుచును।
సారెసారెకు వెంకయాఖ్యుడు। చాటెనిగిముమ్మాటికినిమది॥ నె॥

తత్వము. నాదనామక్రియ—జుల్వ.

యెరుకవిడచినవాడు వేదాంతియన్నా। యెరుకవిడువనివాడు
కాడుమాయన్నా॥ యెరుకమరచినచోటు యెరుగు టేగురుత
నుచు। యేమారకనుగురినియెరుగుమాయన్నా॥ యె॥

1. నాల్గుసాధనలెరుగవలెనుముందన్న। నాదినీద నెవాదభేధము
డుగన్న॥ ద్వాదశాబ్జమునసీవుదృక్కు నిల్పన్న।
దృక్కుదృశ్యముసందుదృప్తిగనుమన్నా॥ యెరు॥

2. అష్టాక్షరీమాంత్రయర్థ మెరుగన్న। అండమందునపిండమ
మరియుండన్న॥ పిండయండముమధ్యప్రణవముండన్న।
ప్రణవమెరిగినవాడెబ్రంహ్మవిదుడన్నా॥ యెరు॥

3. తారకమునూటెరిగితరచవలెనన్న। నూతాత్మలోనున్న సుఖ
ముగనుమున్న॥ తానుతానై యున్నతత్వ మెరుగన్న।
తత్వమెరిగితెబ్రంహ్మతా యౌనన్నా॥ యెరు॥

4. యీడపింగళిజాడగూడిమనుమన్న। యీడుగానీవారిజోడు
గూడన్న॥ పీరయార్యులపూజవిధిసల్పుమన్న।
పూజజేసిపజన్మపూర్ణమగునన్నా॥ యెరు॥

5. యెరుకతానని వల్కుటిది వెర్రియన్న। యెరుకతానై బ్రంహ్మ
మెరుగు టెట్లన్న॥ యెరుకమరపులసందు వెల్లడే దెలియుమని।
వెంకయాఖ్యుడు దెల్పెవిదితముగనన్నా॥ యెరుకవిడచిన॥

తత్త్వము. ఆనందభైరవి—అట.

1. వొక్కడే దేవుండొక్కడే। సర్వాత్మకుండతె। ఒక్కడే దేవుం డొక్కడే॥ వొక్కడే దేవుండుమీర। లక్కడిక్కడ వెదుకనేల। చక్కనగుసద్గురూ క్తంబగు। దృక్కు చేగనుగొనెడివారల॥ కొ
2. వేదశాస్త్రపురాణబోధల। గాథ చేదెలియంగరాదు। మోదమునతినుపంచకంబుల। మీఁదిసారము చేగనుంగొన॥ వొ॥
3. అందుగలడనియిందుగలడని। సందియము జెందంగ నేటికి। క్రిందుమీదుముందు వెనుక। యెందుజూచిన నందె గలడతె॥ ఒ॥
4. నిక్కముగ ద్వైతంబు నెరుగక। ఈక్కవలె దిరుగంగనేటికి। దృక్కుదృశ్యంబులకునడుమను। మక్కువతో గను గొనెడివారల॥
5. పొంకముతో శ్రీవీరగురుపద। పంకజముపోతానబోయిన। కొ॥ వెంకయాబిధుడెరుగుటకుదా। నంకమైగనుగొన్న దైవం॥ ఒ॥

తత్త్వము. కాంభోజి—అట.

పరిపూర్ణాముసుజూపి। యెరుకొసేదనిగురుడు। మరిమ్మారిబోధించి మమతాలబాపెనే॥ గరుడగంధర్వయక్షులుకి। న్నరనరస్తోమా దినచరులునిరతమును సేవించిగురునిపదము జేరితరించిరనియిటు॥ ప

1. పంచాభూతాత్మకమయినశరీరమిది। యెంచీమోహాముల చేధిం చుమానెనే॥ సంచితాగామలకర్మ। పంచవృత్తులదగలకను అల పంచవస్తలమించి యెరుకను ద్రుంచిబయలునుగాంచుమనియె
2. ఖండాఖండముగాకనిండీనిర్మలమైతా। నుండీబయలై ।న॥ప॥ యుందు। నిండూమున్నిరుగా॥ యుండవూవులపగిదియెరుకి। ట్లుండునసనిమదినుండజూపియు। అండపిండాండముల మరిబ్రం। హ్మాండములఖుగిలుండుమనియని॥ పరిపూ॥
3. సర్వాకాలములందు। సాక్షీలేకనెయుండు। సర్వాభూతములాకు। సాక్షీగాతుండూ॥ విరివిగా శ్రీవీరగురువరు। కరుణాపోతనబోయిన వెంకయ। యెరిగి తెల్పినమరుగుయిదియని। పరమ్మగనిగురిమరువకుండుము॥ పరిపూ॥

తత్వము. వరాళి—యేకతాళం.

మాటలు లేవుగదే। మనసార పాటలు బోయెగదే॥ మాటిమాటికిని మేటిపథముపై। సూటిజేయుఘన బాటలో మనకిక॥ మాటలు॥

1. దేహము లేదుగదే। యిహపర మోహముపోయెగదే॥ యూహాపోహలతో। స్నేహము మానివి। దేహాలమైసం। దేహముదీరిన॥మా

2. ఆశలు లేవుగదే, ఘనగురు। ధ్యాసలులావుగదే॥ దేశకువలనుప। దేశమందితెను। వాసనలుడిగిని। రాశజెందినను॥ మాటలు॥

3. బాధలుపోయెగదే సద్గురు। బోధలుహోయిగదే॥ ఖేద మోదముల గాధలబడకను। నాదములయమా। పాదుగాంచుతరి॥ మాటలు॥

4. భారముదీరెగదే। యాత్మకు। వేరిక లేదుగదే॥ మారుతమున తా దూరిచూచితేఁ। మీరిపరాత్పరు। జేరువేళనిక॥ మాటలు॥

5. సంశయమీడెగదే భ్రాంతి। ధ్వంసంబాయెగదే॥ హంసోహంబను యంతర్నాదవ। తంసముపరబ్రహ్మ। లందుగలియుతరి॥ మా॥

6. కరుణగల్గెగదవే। సద్గురు। చరణములందెగదే॥ కారణమిదియని వీరగురుడునను। పరము జెందుమని। యెరుకబాపుతరి॥ మాట॥

7. అనుభవమాయెగదే। తత్వముగన, ఘనమాయెగదే॥ అనయము వేంకయ। తనుతామీరియు। తనుద్వయంబుల। నణచగమనకిక॥మా

తత్వము. శుద్ధకాంభోజి—అట.

ఉన్నాదో లేదో లేకున్నాదోయనిమీరు। అన్నాలారమదిని అనుమానపడనేల॥ ఉన్నదానిలో లేని దెరుకని। యున్న పరిపూర్ణమును దెలసియు॥ యెన్ని యెరుకనుసున్న జేసితె। యున్న దెపరిపూర్ణమగునదే॥ ఉ॥

1. ఆదియంత్యము లేక అటయీదియనరాక। యేదీగాకను బ్రహ్మ మెదుటయున్నదియదిగో॥ సూదిమోపనుసందు లేకను। పాదుకొని బ్రహ్మాండమంతట। పొందినిర్మలమై చెలంగు దేస। సదాగను గొనుమటన్నను॥ ఉ॥

2. ఇదుగో దెల్పెదవినుడీహృదయాంతమే బ్రంహ్మా।
మదియేపిండాండాంతమగునాదయెరుకాయ॥
ల్లదియెసద్గురుబోధగురుపద। మొదలకనుయెరుకాంతమునుగన।
మొదలుతుదమధ్యంబులేసియదిసుపరబయలనియెరింగియు॥ ఉ॥

3. వెన్నెలలోపాలవలెగకాయలరీతి। యున్నాయెరుకనుదెలసి
సున్నాజేయగలేక॥ యెన్నరానటువంటియెరుకను।
వున్నదనిదానిలోపలబడి। తన్నుకొనుచునుమన్ను మిన్నా।
కన్నమిగిలున్న దేపూర్ణము॥ ఉ॥

4. యుక్కాడజూచినవక్కారీతిగనున్న। నిక్కాము దెలియాక
నిక్కితిరిగెదరేలా॥ ముక్కుతుదగలదేతవనుచును।
చొక్కిద్వాదశికెక్కనేరక। దిక్కుయూకాసంబెయనియెడి।
కుక్కలకునిక్కంబుదెలియునె। ఉ॥

5. ద్వాదశశాస్త్రిలోనిబోధాదెలసుకయింతరా।
సాధనలనుమానివాదాముబిడుమనికే॥ మోదముతోశ్లోక
శాస్త్రిలో। గాథలన్నియుదీరుపస్సై। అదిదెలియును
వెంకయని। అవలె … పనువిరియార్యులు॥ ఉ॥

తత్వము. నాదనామక్రియ—ఆది.

1. హెచ్చు దీనికి కదనిగురుపరుషిచ్చి సద్వాదశిఅదేకదా।
చచ్చుచుబుట్టుచుసకలములౌన్ సంచరించునదయిదేకదా॥ హె॥
2. తథ్యముగా యతనకు జ్ఞానస్వాతిస్సిద్ధంబై సదిఅదేకదా॥
అధ్యారోపమైమధ్యను శోధించిమిద్ధిపోయ్యదిదేకదా॥ హెచ్చు॥
3. అంతటనిండియుఆత్మనాత్మలను అవలనున్నదిఅదేకదా।
పంతములాడుచుచింతలునొందుచుసంతతముండనిదిదేకదా॥ హె॥
4. పంచతనువులకుపంచవస్తులకు మించియున్నబయలదేకదా।
పంచరంగులలోపరంజ్యోతియై ప్రణవంబైనదియిదేకదా॥ హె॥
5. నాదబిందుకళనాటకమావల నాణ్యంబైనదిఅదేకదా।
నాదములోపలభేదమునంతయు వేదంబైనదియిదేకదా॥ హె॥

అడక పాడక యాడజూచిన [illegible] డ యున్న దిల దేకదా।
యీడపింగళనాడిసుషుమ్న నాడుచునున్న దియిదేకదా॥ హే॥
యెక్కడజూచిన నక్కరింగను పెక్కు టిల్లునదిల దేకదా।
దిక్కు లేనిదై కుక్కరితిగను చిక్కుచునీల్లేది దేకదా॥ హే॥
యెన్ని జనించిన యెన్ని నశించిన యెన్న టికున్న దిల దేకదా॥
తన్ను తాను నెన్నగబోవుచు తానున్నై హాయ్యెది దేకదా॥ హే॥
యిరువదినాలుగుయిరువదియైదుకు పరమైయున్న దిల దేకదా॥
క్షరమక్షరమైచదువుశాస్త్రమై సచలంబై నదియిదేకదా॥ హే॥
కాలకాలములజోలి నెరుంగక మేలుగనున్న దిల దేకదా।
నాలుగుతనువులునాలుగవస్థలు నాయకోశములుయిదేకదా॥ హే॥
పలుకులకందకభావమునొందక వెలయుచునున్న దిల దేకదా।
కలలోదోచెడికరులవిధంబున కల్లైహాయ్యెది దేకదా। హే॥

వ్యష్టిసమిష్టిశివజీవైక్యము నిష్టలెరుంగనిద దేకదా।
సృష్టిస్థితిసంహారకర్తయై నష్టంబయ్యెది దేకదా హే॥
అజ్ఞానముప్రజ్ఞానము లేకను అచలంబై నదిల దేకదా।
ప్రజ్ఞానముపరబ్రంహ్మంబని బహుప్రజ్ఞలుపల్కెడి దేకదా॥ హే॥
అహమన నాకను దేహిదేహముల యూహలకంటనిద దేకదా।
అహంబ్రహ్మమని దేహముతానై మోహముజెందేది దేకదా॥ హే॥
భావభావములు లేకను బట్టబయలై యున్న దిల దేకదా।
జీవేశులకుతదేకత్వంబై కావరమొందేదిదేకదా॥ హే॥
ద్వయరహితంబై స్వయముగనంతటబయలై యున్న దిల దేకదా।
అయమాత్మనుబ్రంహ్మంబనియనుచును వ్రయమైహాయ్యెది దేకదా
మల్లెపిద్దికృష్ణార్యులుపొందిన మహనీయంబగునదేకదా। [హే॥
తెల్లమిగనుశ్రీకృష్ణగురువునకు కల్లైపోయినది దేకదా॥ హే॥

మేటియైనకోటీశ్వరునకు మదినాటినపూర్ణంబదేకదా।
సాటిలేనివిశ్వేశ్వరస్వామికి బూటకమైనదియిదేకదా॥ హే॥

19. మెరుకమరపులను మెరిగెటి మెరుకను మెరుగకయున్న దిలదేకదా
మరయుచుక్కష్టానుభూత్యనకును నిర్మ్మలంబై నదియిద్దేక దా॥ హా

తత్వ॥ యమునాకల్యాణి—ఆది.

బట్టబయలుగ దెలియవలెనన్న। పరిపూర్ణమది సే॥ బ॥
బట్టబయలుగ దెలియకెప్పుడు। వట్టిమాటలవాదమేటికి।
గట్టిగా మెరుకాంతమునగల। దిట్టదనిమది దెలసి నీపికి॥ బట్ట॥

1. ముందు జ్ఞప్తిలో సంధిగనుమన్న। గనుగొన్న దానిని యందముగ
తాపిడువవలెనన్న॥ యెందరో దీనందమెరుగక। డెందములతో
గుందుచుందురు॥ క్రిందుమీదుముందు వెనుకా।
సందరహితముపొందుటకును॥ బట్ట॥

2. ఉన్నదున్నటు జూడవలెనన్న। యామీద లేనిది।
యెన్ని యెరిగిన గుర్తుపిడుమన్న॥ ఉన్నదున్నదియన్న దానిని।
సున్న జేసెడి గురుని జేరి। యెన్ని విధములనైన యెరుక।
కన్న సూన్యం బేది లేదని॥ బట్ట॥

3. సగుణనిర్గుణములను విడుమన్న। యాపైనగలిగిన।
యగణితంబగు బయలుగనుమన్న॥ నిగమమునగలనిక్కమిడని।
యుగము సూన్యముగాను దెలిసి। తగునచలభావంబు దెల్పెడి।
సుగుణులగు సద్గురుని వలన॥ బట్ట॥

4. జ్ఞప్తిసుప్తులు రెండు కల్లన్న। ఆయుక్తిదెలసిన। సత్తుచిత్తానంద
మేదన్న॥ యిత్తరిని యాసక్తితోతా। నుత్తదేనని దెలసియావల॥
వృత్తబయలే ముత్తమనితను। తత్తరలనణుగంనగాను॥ బట్ట॥

5. శంకలెల్లను మానివినుమన్న। యేవంకజూచిన। అంకమే శ్రీవీర
గురులన్న॥ పొంకముతో పోతాసబోయిన। వెంకయాఖ్యాదెరిగి
చెల్పిన। దింకనేమియు లేనిబయలని। జంకకనుసరగునను నీవిక॥ బట్ట॥

ఉ. రెక్కలునెత్తిపైకి జనురేచరులెల్ల నడంగు దానిలో
జక్కగ గుంభినిన్ దిరుగు సామజయానము గల్గువారికే
జిక్కమరెవ్వరైన విని జిత్రము నొందుటె గాని గాంచలే।
నొక్క ఖగంబుబట్టుటకు యోగ్యులకొన్నది దెల్పుడీ ఘనుల్,

మంగళహారతి. సురట—ఆట.

1. సకలదేశములందుసకలకాలములందు సకలవస్తువులందుసమయు
కుండ॥ నికరామైయంతాటనిండి వెల్గుచునున్న అకలంకబ్రంహ్మ
మునుప్రకటించుగురునాకు॥ మంగళంమంగళంసద్గురుజీవా॥మం॥
2. పుట్టుగిట్టులులేనిబట్టబయలిదియానిగట్టిసద్గురునీచెగుట్టుదెలసి
వట్టిదిజగమానిదెట్టపరచిమది పట్టువిడుపులులేనిభావజ్ఞులకుజయ॥
3. కావారమును లేకజీవఘూశులకవల భావాభావము లేని [మం॥
పావాసమై! కేవలాత్మ్యండేటి కీలుదెలియజేసి।
చావుపుట్టుకలణచెడపూపొగురునా కు॥ మంగళం॥
4. సాధనంబులుమానిసద్గురుని సేవించినాదాంతమైయున్న పాదు
దెలసీ। వాదాభేదముకెడువలేదు జన్మంబానివొూదాముతో
డూతబోధించుగురునాకు॥ మంగళం॥
5. పంచతనువులుగాక పంచవస్తులులేక సంచీతాభూతాపంచకము
గాక। పంచపింశతికిమించియువెల్గేటి కొంచాగొప్పలులేని
చంచాలరహితునకు॥ మంగళం॥
6. పరిపూర్ణమిదియానియెరుకాతోజూపించి తరువాతనెరుకానూ
తెరిమివైచి।మరిదలచబోకాని శిరమూనకరముంచి
మురయూచుదీవానమును జేయు గురునాకు॥ మంగళం॥
7. జ్ఞానాజ్ఞానములేకనేనుమేనులుగాక రానిపోనిదెజ్ఞానరహిత
మనుచు। కానరానిదానిలేనేలేదని తెలసిమానావమానములు
మానూమనెఘునునాకు॥ మంగళం॥
8. పన్నెండుపదహారుయెన్నుమానుచుగురుడన్నవాక్యము
లాచెపన్నుగాను। యన్నాదివిన్నాదికన్నాదిసున్నాయై
వున్నాదెవున్నాదియన్నాగరాకను॥ మంగళం॥
9. సారాములేనిసంసారాబ్ధిదాటించి ఘూరపాతకములగొట్టివైచి
ధారూణికృష్ణయభిధానూనిబోధించీన ధీరులాశ్రీహీర
దేశికేంద్రులాకు॥ మంగళం మంగళం॥

చంపకమాలిక:—

సలలితమైనమార్గమిది సత్యము గాఁ తనుపీంద్రియంబులన్
యాలపవనాళిగాపుమన మైనను గాపుమనీమచిత్తమున్
వలనగు కాంక్షలన్ విషయ వాంఛలు కోశములున్ యవస్థలున్
దెలివి గణింగిసర్వమును ధీరత గాంచెడిద్రష్టనంచుని
ర్మలమతి గాంచిగాంచినది రంబును నేననియెంచియెంచ గా
నలఘుయు నేకకారణము నైసచరాచరభూతకోటిలో
వెలినిజరించు ప్రాణమున వేరనరాకవచించువాక్కులో
గలశిజగంబుతల్లయము గాంచియనారతమున్ యఖండమై
నిలచినదేవిదేహమును నిర్గుణమున్నగనీవిదంతయున్
దెలసితమంబుజాసియుప దేశవిగమ్మ్రుటులంచుసద్గురు
ల్బలుకనెఱుంగ లేకకడుఁ ప్రాజ్ఞులమంచుజరించుచుండురి
మ్మలసగుణంబునిర్గుణము మూలముగాదిదిమూలమంచుమా
టలవలపించిలోకమునఁ డంభయశంబులుగోరుచుండువా
రలవిడనాడిసత్యమునఁ రాతిజయంబునుమానవీస్థయున్
గలసుగుణాభిరాముపద కంజములన్ విడనాడకెప్పుడున్
గొలచితదోక్తమార్గమునఁ గూరిమిగాంచిజరించుసట్టిభ
క్తులఁగనినంతదుష్కృతము దోడనడంగు నటంచుశాస్త్రముల్
బలుకగతజ్ఞులిప్పుడని బల్ మరుదెల్పనబొందలేనిదు
ర్బలులకుజన్మదుఃఖములు బాయగజాలవునిక్కమంచుదు
శ్చలనముమానిసత్యమునఁ శౌచతపంబులుగల్గిదేశికేం
ద్రులుప్రచరించుమార్గమున ధీవరులై విషయేంద్రియంబులన్
గలగనీకమానసము గాదనిదుర్భ్రమలన్ యడంచిని
శ్చలమతియోగధారణము సల్పినమోక్షమటంచుకోటయా
ర్యులుసుధలూరుధర్మనిచ యోక్తులబోధనొనర్చెగూరిమిన్
గలయుగగూర్చివీరయ వికాశితచంపకమాలికాకృతిన్.

శ్రీగురుభ్యోన్నమః.

